

Läheisen haudalla

Tätä aineistoa käytetään rukoushetkessä (ks. sen rakenne s. 9) tai muuten hiljennyttäessä läheisen haudalla.

Rukoushetken johtaa pappi, muu seurakunnan työntekijä tai seurakuntalainen.

Haudalle voidaan sytyttää kynttilä.

Virsiehdotuksia

- alkuvirsi (rukoushetken rakenteen kohta 1): 147, 244, 249, 338 tai 631
- vastaus (kohta 5) tai rukousjakson edellä (kohta 7): 620 tai 621
- päätösmusiikki (kohta 10): 30, 377 tai 632

Johdantosanat

Rukoushetken rakenteen kohta 2.

Rakkaat ystävät. Jeesus on kärsinyt ja kuollut puolestamme. Hänet haudattiin, ja hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. Haudassa levätessään Vapahtajamme pyhitti haudan meille lepokammiksi. Tällä pyhällä paikalla sydämemme on täynnä kaipausta ja kiitollisuutta.

TAI

Rakkaat ystävät. Hauta kätkee syliinsä meille läheisen ihmisen. Vaikka NN on poissa, hän on muistoissamme yhä lähellä. Koemme, että yhteys häneen ulottuu yli kuoleman rajan. Jumala, joka on kutsunut hänet pois, on läsnä kaipauksessamme. Saamme pyytää Jumalalta voimaa elämäämme.

Psalmi

Rukoushetken rakenteen kohta 3.

Rauhassa menen levolle ja nukahdan.
Sinä, Herra, sinä yksin olet minun suojani,
minä saan elää turvassa.

Ps. 4:9

TAI

Herra on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu.
Hän vie minut vihreille niityille,
hän johtaa minut vetten ääreen,
siellä saan levätä.
Hän virvoittaa minun sieluni,
hän ohjaa minua oikeaa tietä nimensä kunnian tähden.
Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa,
en pelkäisi mitään pahaa,
sillä sinä olet minun kanssani.
Sinä suojelet minua kädelläsi,
johdatat paimensauvallasi.

Sinun hyvytesi ja rakkautesi ympäröi minut
kaikkina elämäni päivinä,
ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti.

Ps. 23:1–4, 6

TAI

Herra Sebaot, minun kuninkaani ja Jumalani!
Sinun alttarisi luota on varpunenkin löytänyt kodin,
pääskynen pesäpaikan, jossa se kasvattaa poikasensa.

Miten onnellisia ovatkaan ne,
jotka saavat asua sinun huoneessasi!
He ylistävät sinua alati.

Onnellisia ne, jotka saavat voimansa sinusta,
ne, jotka kaipaavat pyhälle matkalle.

Kun he kulkevat vedettömässä laaksossa,
sinne puhkeaa virvoittava lähde,
ja sade antaa heille siunauksensa.

Askel askeleelta heidän voimansa kasvaa,
ja he saapuvat Siioniin Jumalan eteen.

Ps. 84:4–8

Pieni kunnia

Kunnia Isälle ja Pojalle
ja Pyhälle Hengelle,

niin kuin oli alussa, nyt on ja aina,
iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Raamatunluku

Rukoushetken rakenteen kohta 4.

Room. 8:38–39

Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

1. Kor. 15:42–49

Näin tapahtuu kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen. Onkin kirjoitettu: »Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä olento.» Mutta viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki. Ensimmäisenä ei siis ole hengellinen vaan ajallinen; vasta sen jälkeen tulee hengellinen. Ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen on taivaasta. Millainen tuo maallinen ihminen oli, sellaisia ovat kaikki maalliset

ihmiset, ja millainen tuo taivaallinen ihminen on, sellaisia tulevat olemaan taivaalliset ihmiset. Ja niin kuin me nyt olemme maallisen ihmisen kaltaisia, niin me tulemme kerran taivaallisen ihmisen kaltaisiksi.

2. Kor. 5:1–5

Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme puretaankin, Jumalalla on taivaassa meitä varten ikuinen asunto, joka ei ole ihmiskätkettyä työtä. Täällä ollessamme me huokailemme ja kaipaamme päästä pukeutumaan taivaalliseen asuun, sillä sitten kun olemme pukeutuneet siihen, emme jää alastomiksi. Me, jotka vielä asumme tässä majassamme, huokailemme ahdistuneina. Emme haluaisi riisuutua vaan pukeutua uuteen asuun, niin että elämä kätkeisi sisäänsä sen, mikä on kuolevaista. Juuri tähän Jumala on valmistanut meidät, ja vakuudeksi hän on antanut meille Hengen.

Joh. 6:39–40

Jeesus sanoo:

»Lähetinjäni tahto on, etten minä anna yhdenkään niistä, jotka hän on uskonut haltuuni, joutua hukkaan, vaan viimeisenä päivänä minä herätän heidät kaikki. Minun Isäni tahtoo, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on ikuinen elämä. Viimeisenä päivänä minä herätän hänet.»

Rukousjako

Rukoushetken rakenteen kohta 8.

Rukous

Rukous voidaan lukea myös minä-muodossa.

1. Jumala, taivaallinen Isä. Sinä tiedät, miten kuoleman todellisuus tuntuu kipeältä ja läheisen ihmisen menetys lopulliselta. Ole läsnä kaipauksessamme ja murheessamme. Anna meille aikaa ja voimia hyväksyä se, ettei NN ole enää luonamme. Opetä meitä nöyrytymään tahtoosi ja etsimään voimaa sanastasi. Ole lähellä meitä, kun yksinäisyys tuntuu raskaalta. Varjele toivottomuudelta ja auta voittamaan pelko ja ahdistus. Anna rauhasi sydämeemme. Jää, Herra, luoksemme silloinkin, kun murhe tyyntyy ja kipein suru on poissa. Jumala, kiitos NN:n elämästä ja yhteisistä vuosista. Kiitos niistä muistoista, jotka kantavat ja rohkaisevat. Anna voimaa unohtaa se, mikä aiheutti ristiriitoja. Hoida meitä armollasi, niin että usko ja toivo elää ja vahvistuu.

Jumala, sanasi vakuuttaa, että sinä tiedät, mitä me kaipaamme. Huokauksemmekin tulevat sinun korviisi. Kuule nyt myös hiljainen rukouksemme.

(hiljaisuus)

Jumala. Kiitämme sinua siitä, että Vapahtaja tuli kärsimyksen ja kuoleman maailmaan kantamaan kipumme ja taakkamme. Kiitos siitä, että hän on meidän ja kaikkien rakkaittemme syntien sovitus. Auta meitä pitämään kiinni hänen sanoistaan: »Minä olen ylösousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.» Kun oma lähtöhetkemme kerran

tulee, ota meidät luoksesi Vapahtajamme tähden. Anna jälleennäkemisen ilo luonasi kirkkaudessa. Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä.

2. Taivaallinen Isämme. Me hiljennymme edessäsi tällä haudalla. Sinä olet antanut meille elämän mutta säätänyt myös, että meidän täytyy kuolla. Muistamme NN:ää, jonka olet kutsunut pois ja joka odottaa ylösnousemuksen päivää. Me kiitämme sinua hänen elämästään ja kaikesta hyvästä, jota annoit meille hänen kauttaan. Auta meitä hyväksymään hänen kuolemansa ja tue meitä surun tiellä. Opeta meitä muistamaan kiireittenkin keskellä, että kuljemme aina ikuisuutta kohti. Auta meitä näkemään elämän ja ajan arvo ja tekemään työtämme rohkein mielin, sinuun luottaen. Kiitos kaikesta siitä, mitä olemme saaneet perheessämme, läheisissä ihmisissä ja sukupolvien yhteydessä. Anna meille voimaa pyrkiä siihen, mikä on hyvää ja kestäväää ja mikä lujittaa yhteenkuuluvuutta ja rakkautta.

Jumala, sanasi vakuuttaa, että sinä tiedät, mitä me kaipaamme. Huokauksemmekin tulevat sinun korviisi. Tähän lupaukseen luottaen pyydämme: kuule nyt myös hiljainen rukouksemme.

(hiljaisuus)

Jumala, varjele, ettei mikään estäisi meitä kuulemasta ja ottamasta vastaan kutsuasi ikuiseen elämään. Auta meitä turvautumaan Kristuksen armoon ja syntien anteeksiantamukseen. Johdata meitä oikeaa tietä nimesi kunnian tähden, niin että saamme kerran lähteä rauhassa. Anna meille jälleennäkemisen toivo ja riemullinen ylösnousemus. Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden.

3. Pyhä, elävä Jumala.
Kiitos siitä, että saan jättää NN:n sinun haltuusi.
Anna ikuisen valon loistaa hänelle.
Lahjoita rauhasi myös omaan sydämeeni.
Ole minulle armollinen
rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden.